



Mathilde Hauschultz' tale ved finanslovsbehandlingerne i Folketinget

Taler

Mathilde Hauschultz
Medlem af Folketinget for Det
Konservative Folkeparti

Dato

30. oktober 1918

Sted

Folketinget

Omstændigheder

Indlæg til finanslovsforhandlingerne om .

Opr. trykt i Rigsdagstidende 1918/19 Forhandlingerne Folketinget s. 1451-1454

Mathilde Hauschultz' tale ved finanslovsbehandlingerne i Folketinget 1918

Jeg skal tillade mig først at minde den højtærede Statsminister om, at vi her i Folketinget for nylig vedtog en ny Forretningsorden, hvorved det blev bestemt, at vi skulde omtale hinanden med Benævnelsen: det ærede Medlem. Jeg synes jo heller ikke, det lyder ret heldigt, naar man titulerer os „denne Dame“.

Den højtærede Justitsminister takkede mig i Gaar oven i Købet meget, meget varmt. for min Iver for at faa en ny Skilsmislov. Jeg beklager ikke at kunne returnere samme Tak med lige saa varme Følelser. Jeg blev nemlig meget, meget skuffet over den højtærede Justitsministers Svar. Den Motivering, der fremkom i Gaar, synes jeg lige saa godt kunde være fremkommet under sidste Finanslovdebat, da Spørgsmaalet var fremme, saa havde man vidst, hvad man havde at rette sig efter. I Sverige og Norge har man ikke taget de samme Hensyn, som den højtærede Justitsminister tager i dette Øjeblik.

Dernæst sagde den højtærede Justitsminister til mig: „Jeg vilde i og for sig gerne have sprunget det næste over, men jeg synes, jeg er nødt til overfor de Angreb, som det ærede Medlem rettede mod den Arbejds metode, der følges i Justitsministeriet, og som var ganske uretfærdige, at imødegaa det ærede Medlem ganske kort.“ Ja, jeg vilde i og sig ogsaa gerne have sprunget det næste

over, men jeg føler mig i og for sig ogsaa pikeret over de Angreb, som er rettede imod mig i min borgerlige Virksomhed og min Arbejdsmetode, og derfor skal jeg ganske kortelig gaa ind paa det. Ministeren fortsatte med at sige, at jeg var faldet for den Synd, der udtrykkes i Ordet: „Hvi ser du Skæven i din Broders Øje, men Bjælken i dit eget bliver du ikke var“. Jeg vil sige til den højtærede Minister, at han er faldet for en anden Fejl, han har læst min Tale, som man siger, at en vis Mand læser Bibelen. Jeg har aldrig beklaget mig fra dette Sted eller anket over den uretfærdige eller uelskværdige Behandling, jeg har faaet i Ministeriet.

Jeg gaar ud fra, at naar man selv møder og er personlig elskværdig, kan man ogsaa gøre Fordring paa at blive behandlet lige saa, og det er jeg altid blevet; men jeg takker selvfølgelig for den „Sesam, luk Dig op“, den Introduktion, jeg har faaet fra den højtærede Justitsminister, og som jeg altid skal bære hos mig som en Talisman, naar jeg vandrer over i den røde Bygning.

Den højtærede Justitsminister mente, at jeg havde rettet et ubegrundet Angreb paa Justitsministeriet. Nej, jeg har rettet et begrundet Angreb paa det System, hvorefter Ministeriet og Øvrigheden er nødte til at arbejde, men ikke mod selve Ministeriet eller Øvrigheden. Jeg kan ikke tro andet end, at den højtærede Justitsminister, som jo ogsaa en Gang har været slet og ret Sagfører som jeg, har været vidende om, at det System, vi nu befinder os under, absolut ikke er tidssvarende og har sine Brist. Nu derimod forsvarer han det, fordi han som den højeste administrative Embedsmand mener sig nødsaget til at forsvare Systemet og Fremgangsmaaden. Ministeren sagde endvidere, at Ministeriet skulde ikke være Sagførernes juridiske Manuduktør, Sagførerne maatte selv finde ud af Sagerne. Jeg har ikke ønsket Ministeriets Assistance i saa Henseende. Jeg har altid hidtil kunnet finde ud af Sagerne selv og haaber ogsaa fremtidig at kunne det. Men jeg vil gerne vise den Paastand tilbage, som Ministeren udtalte, naar han siger, at havde jeg baaret mig bedre ad, ikke grebet fejl i min Praksis, saa havde mine Klienter ogsaa været bedre tjente. Det er ikke Stedet her at fremhæve mine egne Kvalifikationer, jeg vil dog søge at vise denne Paastand tilbage. Jeg tror at turde sige, at i den Sag, jeg fremhæver, var jeg maaske bedre inde i Enkelthederne, end den højtærede Justitsminister er og kan være, og jeg tror, jeg har varetaget min Klientes Tarv saa godt, som det overhovedet lod sig gøre. Da Tiden er saa fremrykket, skal jeg ikke komme nærmere ind paa dette Punkt; jeg tror, at den højtærede Justitsminister som Sagfører vilde have baaret sig ad akkurat paa samme Maade, som jeg gjorde.

Angaaende den anden Sag, jeg talte om, hvori Justitsministeriet resolverede den 12. Juli, medens jeg paa min Mandants Vegne først fik Svar den 18. Oktober, sagde Justitsministeren, at det var min Fejl, at jeg ikke havde forespurgt. Jeg har mundtlig i Overpræsidiets forespurgt, ustandselig, hele Sommeren igennem, men stadig havde man intet Svar faaet; til sidst blev jeg ked af det og forespurgte skriftlig, og saa fik jeg det Svar, at der var faldet Resolution den 16. Juli. Jeg kender godt den Slags Resolutioner, den Slags Afslag, hvori der staar, at det ansøgte kan ikke bevilges paa det foreliggende Grundlag, hvorefter der skal gaa forneden Bekendtgørelse ud til Parterne, men jeg havde dog troet, at fornøden Bekendtgørelse var Bekendtgørelse til begge Parter, baade til den, der søger, og den anden Part, der er lige interesserede i at faa at vide, hvad Resultatet af Sagen er blevet.

Den sidste Sag, jeg skal omtale, er den Sag, hvorpaa den højtærede Justitsminister ofrede flest Ord. Det var den, om hvilken jeg havde sagt, at jeg havde indgivet en Ansøgning i 1916. Det beror paa en Lapsus fra min Side eller en Skrivefejl, at der staar 1916, der skal staa 1917, hvad da ogsaa fremgaar af den næste Sætning, hvorefter det nu paa dette Tidspunkt havde varet omtrent 2 Aar, inden jeg har faaet Svar. Jeg troede først, da jeg hørte den højtærede Minister udtale sig, at det var min Virksomhed, der var saa uoverskuelig, at jeg ikke kunde erindre denne Sag, men efter at have undersøgt Sagen i Ministeriet i Dag er jeg kommet til den Overbevisning, at det er den højtærede Justitsministers Virksomhed, der er saa uoverskuelig, at han ikke har kunnet sætte sig tilstrækkeligt ind i denne Sag. Det er givet, at jeg bedre er inde i mine enkelte Sager end Ministeren i alle de mange forskellige Sager. Jeg har intet haft med Sagen at gøre for i 1917, og naar den højtærede Justitsminister siger, at det ærede Medlem indsendte Ansøgning i 1915, for derved at vise, hvor langtrukken Sagen har været fra min Side, passer det ikke; det var en anden Sagfører, som optraadte i 1915; det vilde Ministeren have set, hvis han havde undersøgt Sagen. Jeg traadte til et halvt Aar efter, at Ministeriet havde afgivet Resolution med Afslag. Denne sidste Sag var baseret paa et ganske andet Grundlag end den første, den har nu varet omtrent 2 Aar, og der er endnu ikke faldet Resolution. Efter de sidste Bemærkninger om denne Sag fra den højtærede Justitsminister skulde man tro, at jeg her den 21. Oktober begaar den Dumhed at staa op og bebrejde Ministeriet, at jeg ikke har faaet Svar paa Sagen, og samtidig sidder og flikker sammen paa et Indlæg, som jeg indsender den 24. Oktober. Men saadan er det ikke gaaet til. Jeg har den 22. Oktober henvendt mig i Ministeriet for at

faa at vide, hvad der blev af Sagen, og der har man, da der var et enkelt Punkt, man ikke var ganske klar over, gjort den Henstilling til mig, om jeg blot kunde skrive nogle faa Linier om et enkelt Punkt, saa skulde man se nærmere paa Sagen og skaffe et Resultat. Jeg har absolut ikke trukket Sagen ud, men har tværtimod givet den Oplysning, man ønskede. Det er altsaa ikke mig, der har fejlet her som Sagfører, og det vil jeg gerne pointere; jeg tror derimod, at jeg vil kunne føre den Anke, som den højtærede Justitsminister med saa megen Overlegenhed brugte overfor mig, over paa ham selv og spørge: Hvi ser du Skæven i din Broders Øje, men Bjælken i dit eget bliver du ikke var?

Kilde

www.folketingstidende.dk

Kildetype

Dokumentation i bogværk

Tags

Folketingets kvinder, Folketingstale, Politisk tale

Relateret

Karen Ankersteds tale ved finanslovsbehandlingerne i Folketinget
25. oktober 1918

Elna Munchs tale ved finanslovsbehandlingerne i Folketinget
30. oktober 1918

Helga Larsens tale ved finanslovsbehandlingerne i Folketinget
28. oktober 1918

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mathilde-hauschultz-tale-ved-finanslovsbehandlingerne-i-folketinget-1918>